

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7228 2400
F +45 7228 2401
M im@im.dk
W oim.dk

Dato: 30. april 2012
Enhed: International Økonomi
Sagsbeh.: TWA

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg har den 24. april 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 157 til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 157:

Ministeren bedes redegøre for sin indstilling til dagsordenen for rådsmødet (ØKOFIN) den 2. maj 2012.

Svar:

På dagsordenen for ECOFIN d. 2. maj er særligt sagen om revision af EU's kapitalkravsdirektiv af interesse. For sagens nærmere indhold henvises til det aktuelle notat samt samlenotat til Folketingets Europaudvalg af 21. november 2011.

Formandskabet har indkaldt til et ekstra ECOFIN 2. maj i håb om at lande et kompromis i Rådet om kapitalkravsdirektivet. Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg i november sidste år.

Der er tale om vigtige regler, der udmønter erfaringerne fra den finansielle krise i reguleringen med bankerne, så de i højere grad end tidligere vil kunne modstå økonomiske nedgange og finansiell uro. Det gælder især krav til mere og bedre kapital samt likviditet i bankerne.

Det ambitiøse mål er at nå et endeligt kompromis i sagen under dansk formandskab, dvs. en aftale mellem Rådet og Europa-Parlamentet. Det Europæiske Råd støttede denne tidsplan på topmødet i marts i år.

Hvis der kan indgås et kompromis på ECOFIN den 2. maj, vil det åbne mulighed for at nå en aftale med Europa-Parlamentet under dansk formandskab, selvom det dog formentlig bliver vanskeligt at nå til enighed.

Det danske formandskab har udsendt tre komplette kompromisforslag om sagen, som løbende er drøftet på teknisk niveau. Selvom der udestår tekniske detaljer, synes drøftelsen nu at kunne afgrænses til få, store spørgsmål.

Aktuelle udeståender

Drøftelsen på ECOFIN ventes især at vedrøre omfanget af national fleksibilitet inden for rammerne af de nye regler. På den ene side er der behov for fælles rammer for at undgå 27 forskellige regelsæt for bankerne, med risiko for opsplitning af det indre marked og negative grænseoverskridende virkninger. På den anden side bør man kunne håndtere eventuelle nationale bankrisici gennem visse strammere nationale krav.

Kommissionens forslag gav kun begrænset mulighed for nationale afvigelser fra de fælles regler, men flere lande ønsker større fleksibilitet. Formandskabet har derfor udvidet mulighederne for national fleksibilitet væsentligt.

Formandskabet har introduceret to nye elementer med mere national fleksibilitet. Landene kan fastsætte et ekstra kapitalkrav til deres banker i form af en såkaldt "systemisk buffer". Der er ingen øvre grænse for denne buffer, men det kræver godkendelse fra Kommission, hvis bufferen fastsættes over et vist niveau (i det foreliggende kompromisforslag 3 pct.). Bufferen kan kun pålægges bankernes nationale eksponeringer (dvs. kun udlån m.v. i bankens hjemland) og ikke bankernes eksponeringer i andre EU-lande, medmindre Kommissionen godkender det.

Landene kan desuden af hensyn til den finansielle stabilitet stille højere krav på midlertidig basis vedr. kapital, offentliggørelse, krav vedr. store engagementer og størrelsen af den såkaldte kapitalbevaringsbuffer (dvs. den ekstra kapitalbuffer, som kræves opfyldt, før instituttet frit kan foretage bonus- og dividendebetalinger). Sådanne midlertidige afvigelser kræver ligeledes godkendelse fra Kommissionen.

Nogle lande ønsker yderligere fleksibilitet end dette, mens andre ønsker mindre fleksibilitet eller større fælles kontrol hermed. Den nærmere indretning af disse elementer ventes derfor justeret helt frem til – og formentlig på – ECOFIN d. 2. maj.

Derudover er der en række andre udeståender. Landene har fx forskellige holdninger til, hvor tæt de nye EU-regler skal være på de globale standarder i Basel III. Der vurderes at være behov for visse tilpasninger i EU-reglerne, bl.a. fordi EU-direktivet vil skulle gælde for samtlige banker i EU, og ikke kun de største, globale banker, som er fokus for Basel III. Derudover er der et antal tekniske nationale problemstillinger, som bør kunne løses, uden at ændre balancen i forslaget.

Dansk holdning

Fra et dansk synspunkt er det fortsat afgørende, at danske realkreditobligationer fortsat vil kunne anvendes som likviditet af bankerne. Realkreditobligationer er generelt meget likvide, selv i perioder med finansiell uro. Kompromisforslaget indebærer, at der skal træffes en ny politisk beslutning af Rådet og Parlamentet i 2015 om de endelige likviditetskrav, herunder hvilke typer aktiver, der er tilstrækkeligt likvide til at tælle med. Dette skal bl.a. ske med udgangspunkt i en analyse af forskellige aktivers objektive likviditetsegenskaber. Det er tilgodeset i kompromisforslaget.

Derudover vurderes forslagets udformning af kravet om stabil finansiering, som kan få betydning for de korte danske rentetilpasningslån, at være tilfredsstillende. Kravet om stabil finansiering indebærer, at banker i højere grad end nu skal sikre, at udlån med lang løbetid også matches med finansiering med lang løbetid. Der er også hér lagt op til en politisk beslutning (i 2017), om hvorvidt og hvordan dette krav evt. skal indføres i EU.

Kompromisforslaget vurderes desuden at indebære, at også garant- og andelskapital under visse betingelser fortsat vil kunne medregnes som egentlig kernekapital. Det er vigtigt af hensyn til de danske sparekasser og andre små institutter, som ikke er aktieselskaber.

Kompromisforslaget sikrer også, at Danmark vil kunne opretholde krav om offentliggørelse af institutternes individuelle solvensbehov, som hidtil.

Med venlig hilsen

Margrethe Vestager